

F. t. l. vedr. social pension m.v.

for at komme tilbage til/ind på arbejdsmarkedet, førend der træffes afgørelse om førtidspension. Dermed ændres proceduren for sagsbehandlingen i sociale sager, og den reelle sagsbehandling fremrykkes mhp. at tilbyde aktive foranstaltninger så tidligt som muligt. Dette forslag understøtter dermed forslagene i forslag til lov om aktiv socialpolitik og forslag til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

På baggrund af forslaget om, at en sag om førtidspension først påbegyndes, når det konstateres, at alle relevante muligheder for at forbedre erhvervsvenen har været afprøvet, og erhvervsvenen ikke varigt kan forbedres, foreslås det, at der indføres en frist på 3 måneder for behandling af en sag om førtidspension. Kommunen har i forbindelse med sagens behandling i forhold til mulighederne for at forbedre erhvervsvenen indhentet forskellige oplysninger (bl.a. lægelige), og kommunen vil derfor i langt de fleste sager på tidspunktet for førtidspensionssagens påbegyndelse have grundlaget for at kunne træffe afgørelse i førtidspensionssagen. Forslaget om, at afgørelsen som hovedregel skal træffes inden 3 måneder fra sagens påbegyndelse, skal ses i relation hertil og skal dermed sikre, at afgørelsen om førtidspension træffes hurtigt efter sagens påbegyndelse.

Regeringen lægger med de ovennævnte lovforslag meget vægt på, at der i videst muligt omfang gives aktive tilbud fremfor passive ydelser. For at understøtte disse intentioner yderligere foreslås det, at den statslige andel af udgifterne til pension til personer mellem 60 og 67 år ændres fra 100 pct. til 50 pct., svarende til statens refusion af kommunernes udgifter til pension til personer under 60 år. Forslaget skal også ses i sammenhæng med regeringens overvejelser om en fremtidig seniorpolitik.

I forslaget til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område stilles der forslag om, at det er opholdskommunen, der har pligt til at yde hjælp efter den sociale lovgivning. Dette gælder allerede på bistandslovens område, mens pensionsloven efter gældende regler administreres af bopælskommunen. For at få ensartede regler på hele det sociale område foreslås det derfor, at det for fremtiden er den aktuelle opholdskommune, der også skal administrere pensionsloven. Det betyder, at uanset hvilken social ydelse en person har ret til/brug for, vil det i alle tilfælde være den samme kommune, den pågældende skal henvende sig til.

Samtidig foreslås det, at det som udgangspunkt er opholdskommunen, der finansierer den kommunale andel af udgifterne til pension, samt at de mellemkommunale afregninger begrænses til alene at vedrøre personer, der anbringes/er anbragt i forskellige

boformer mv. i en anden kommune. Disse forslag vil bidrage til at forenkle den kommunale administration.

Øvrige ændringer i pensionsloven

Det foreslås, at statens refusion af kommunens udgifter til personlige tillæg nedsættes fra 75 pct. til 50 pct., svarende til refusionen for tilsvarende ydelser efter bistandsloven samt det samtidig fremsatte forslag til lov om aktiv socialpolitik. Den fastsatte maksimumsgrænse for statens refusion af udgifterne, rådighedsbeløbet, foreslås samtidig ophævet.

Med henblik på at ligestille organisationer i forhold til høringsret om lovforslag mv. foreslås det, at bestemmelsen om, at Folkepensionistforeningernes og Invalideorganisationernes Kontaktudvalg skal høres om ændringer af pensionsbeløb ud over dem, der følger af satsreguleringsprocenten, ophæves. Lovforslag sendes normalt til høring i en bred kreds af organisationer, og det er derfor ikke nødvendigt med et lovgivningskrav vedrørende høring af bestemte organisationer.

Det foreslås endvidere, at der gives bemyndigelse til, at socialministeren efter aftale med Færøernes Hjemmestyre og Grønlands Hjemmestyre kan fastsætte regler om afholdelse af udgifter til pension til personer, der er visiteret til ophold i Danmark af de færøske eller grønlandske sociale myndigheder.

Om de enkelte forslag henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Administrative konsekvenser

Da det forudsættes, at færre sager skal behandles som førtidspensionssager, kan der forventes en mindre administrativ lettelse på pensionsområdet. Dels må den forstærkede tidlige indsats påregnes at føre til færre ansøgninger om førtidspension, dels kan en førtidspensionssag i de fleste tilfælde ikke påbegyndes, før det har været afprøvet, om den pågældendes erhvervsven varigt kan forbedres.

Ligeledes vil forslaget om ophævelse af den 6 årlige mellemkommunale afregningsregel samt indførelse af de ensartede regler om opholdskommuneforpligtelsen medføre en administrativ lettelse, idet det vil medføre færre mellemkommunale afregninger, samt at der bruges færre ressourcer på at afklare, hvilken kommune der har forpligtelsen til at administrere pensionsloven.

Forslaget om, at kommunen skal give en nærmere redegørelse, hvis der ikke er truffet afgørelse i en sag om førtidspension inden for 3 måneder efter, at sagen anses for påbegyndt, kan være forbundet med en vis meradministration, særligt i en overgangsfase.